

به گفته بیاندیشیم نه به گوینده

نوشته نورالله گبای

اگر کسی به تو لبخندی نمی زند

علتش را در لبان بسته خودت جستجو کن

با مطالعات بسیار کمی که درباره دین بودائی داشته و دارم تصور می کردم پیروان آرام بودا نسبت به ادیان ابراهیمی مشکلات کمتری دارند تا این که در سفر به تایلند، تنها کشور سلطنتی بودائی دنیا، در یکی از معابد متوجه شدم **مانک ها**، ملایان یک دست زردپوش بودائی علاوه بر تراشیدن موی سر، ابروهای خود را نیز تراشیده اند، از راهنما سؤال کردم ابرو برای چه؟ تکلیف چشمک چی میشه؟

گفت تایلند همیشه با کشور همسایه و هم دین خود برمه که امروز آن را میانمار می نامند جنگ و گریز داشته و آنها مانک های خود را برای جاسوسی و خرابکاری به معابد تایلندی می فرستادند که قابل شناسائی نبودند.

روزی رهبر بزرگ! محرمانه دستور می دهد همه مانک های تایلندی شبانه ابروهای خود را بتراشند، بدینوسیله مانک های بدبخت هم دین شناسائی و قتل عام می کردند. از آن روز مانک ناب... یعنی مانک ابروتراشیده و بقیه حرام!

متوجه شدم جنگ ۷۲ ملت منحصر به ادیان ابراهیمی نیست، چون نیک بنگری مردم فریبان، در بازار رقابت، همه تزویر می کنند. **آری اولین اسلحه ساخت بشر سنگی بود برای شکستن سر رقیب.**

نوع دین و فرقه مطرح نیست صحنه صحنه رقابت و حفظ منافع است، و **دین بهانه** و همه خصومت ها بازده سلطه جوئی ها و دورنگی هاست. بدون توجه به این که گفته اند:

ز فکر تفرقه باز آی تا شوی مجموع

به حکم آن که چو شد اهرمن سرورش آمد

(چو دیو خارج شود فرشته آید)

غافل از این که یک عمل یا فرضیه غلط قادر است مانند یک میکرب ذره بینی، میلیون ها نفر را به خاک و خون بکشانند یا برعکس تذکر صمیمانه یک نفر، مانند امیل زولای غیر یهودی که در تاریخ ۱۲ ژانویه ۱۸۹۸ در روزنامه L, Auaare فرانسه، طی مقاله ای به نام **من متهم می کنم** توانست آبروی جهانی ملت یهود و حق انسانی در یفوس، زندانی بی گناه را نجات دهد.

خوشبخت افراد و جوامعی که پل ارتباطی می سازند نه دیوار جدائی.

موفق، جوامعی هستند که افراد با درک مسئولیت، وظیفه را برحسب وظیفه انسانی انجام دهند، بی تفاوتی و گفتن و اقدام کردن را برای روز مبادا گذاردن به نفع جوامع نیست.

کاروانی در حال عبور از کویر سوزان کاشان مردی را می یابد که از فرط گرسنگی و تشنگی بی هوش و در حال مرگ بوده، با خوراندن آب و خوراک به هوش می آید، کاروانیان در بین اثاثیه او هندوانه ای پیدا می کنند و به او می گویند تو که هندوانه داشتی برای نجات جان خود چرا نخوردی و به حال مرگ افتادی؟ **با لهجه کاشی می گوید گذاشته بودم برای روز مبادا!!**

آری کاشی تا رمق دارد به فکر فرداست! کدام فردا؟

امیدوارم پدران و مادران به موقع فرزندان خود را آگاه کنند نه روز مبادای کاشی که دیر خواهد بود.

روزنامه ای روی میز خود دارم که نوشته است **هر نوزادی که امروز در آمریکا و اروپا متولد می شود در اثر ولخرجی دولت ها مبلغ هنگفتی بدهی دارد!**

افسوس که دنیا توجه ندارد هر نوزاد امروزی دنیا بلااستثناء تحت عنوان دین و فرقه نیز، میلیون ها دشمن خون آشام پیش ساخته شرعی و ارثی دارد، فرق نمی کند نوزاد دارای کدام دین یا عضو کدام فرقه ارثی باشد، سهم نفرت دینی ندیده و نشناخته او قبل از تولد، تعیین شده است و تا روز مرگ به همراه او خواهد بود و فریادرسی نیست و دنیا به مصداق قصاب به فکر گوشت است و بزی به فکر جان، به فکر بدهی و مادیات است و معنویات به طوری ابزار دست سودجویان قرار گرفته که شاعر را وادار نموده که بگوید:

گفتمش چیست جدال وطن و دین؟ گفتا

بر سر خوان پی نان، مهممه و غوغانی

این چه عدالت و خداپرستی است که هر دینداری بر علیه دین دیگر، خاصه اقلیت های آنست آیا هدف دین این بوده یا منافع مطرح است و بقیه بهانه؟ از فجایعی که در دوران صفویه بر ملت های یهودی و زرتشتی روا داشته اند بگذریم، در کتابچه فجایعی که در ایران بر علیه بهائیان در قرن اخیر گذشته خواندم، سال ها قبل در شهر یزد شیر سماور در حال جوشیدن را در دهان نوزاد می گذارند چرا؟ چون والدین نوزاد بدبخت بهائی بودند!! این است بازده نفرت کور دینی ارثی که با شیر اندرون شده و با جان بدر خواهد رفت.

گر بگویم شرح آن را من تمام

صد قیامت بگذرد وین ناتمام

در حالی که در فرهنگ یهود رسالت هر انسانی **تیکون عولام یعنی اصلاح دنیاست** و کلمه ای بر علیه ادیان، دیگر در تورات مقدس نیست و قبل از آن، دینی بدان معنی وجود نداشته، بنابراین، دلیل دین ستیزی چیست؟ آری آرزوی قربانیان تبعیضات دینی و فرقه ای، درک دلایل دین ستیزی که یهودی ستیزی را نیز شامل می شود می باشد. به عهده پیروان همه ادیان است که قبل از هر چیز، نوشته های فتنه انگیز و نقطه ضعف هایی را که بهانه به دست مفسده جوین می دهد را از میان بردارند. چون نقطه ضعف هاست که توانائی ها را به زبونی می کشاند و عاقل پایمال جاهل می گردد.

بزرگترین اشتباه مشکل آفرین پیروان مقلد ادیان، آنست که اشتباهات مرگزای گذشتگان را تکرار می کنند و انتظاری متفاوت از تحمل صدمات گذشته دارند که نمونه بارز آن ها در جامعه ما، آنهایند که بعد از تخریب تاسف بار گتوهای اروپای شرقی، در لباس ترویج دین، فعالانه درصدد ترویج فرهنگ تاسف بار، گتو می باشند و نمی دانند اشتباه شکست نیست، تکرار اشتباهات مرگ آور است و تنها منبع کسب دانش تجربه است، دنیا تجربیات تلخی از تبعیضات دینی ادیان دارد و تا روزی که کتاب های دوئیت آفرین در میان باشند و اشتباهات تکرار گردد میکرب نفرت زنده خواهد بود.

دوستان: تخیل باارزش تر از دانش است، اگر کمتر به غیر ممکن عقیده مند باشیم خیلی کارهای مفیدی انجام خواهیم داد که قبلاً از انجام آنها ناامید بودیم. ملت هایی که درصدد رفع علت ها و تطبیق باورهای خود با زمان اجرا نباشند محکوم به تحمل مکرر مشقات خواهند بود، از آسمان ها کسی برای رفع کمبودهای بشر و جلوگیری از تکرار نامرادی ها نخواهد آمد، این من و شما هستیم و بس که گفته اند:

بیرون ز تو نیست هر چه در عالم هست

از خود بطلب هر آنچه خواهی، که تویی

علت ها را در حد امکانات خود شناسائی و از میان برداریم چون آنجا که گفته اند تاریخ تکرار می شود مکان هایی است که قبلاً علت ها را نشناخته و از میان بر نداشته باشند.

به عقیده نگارنده مهم ترین دلیل یهودی ستیزی جهانی، در اقلیت بودن این ملت است که به مصداق برنده هزاران شریک دارد و بازنده تنهاست طی قرن ها پراکندگی، دیگران نخواستند با بازنده (اقلیت) شریک باشند و تنها کمبودی را که نمی توان جبران کرد کمبود کمیت، جمعیت است ولی خوشبختانه ملت یهود توانسته از طریق بالا بردن ارزش کیفیت، خاصه بعد از کسب استقلال مجدد، کمبود جمعیت را تا حدی جبران کند، چون بسیاری کشورهایی که در حدود جمعیت کشور اسرائیل هستند، ولی پراکندگی دگر بود و استقلال دگر است. در مورد شناسائی علت ها و دلایل دین ستیزی جهانی، خاصه یهودی ستیزی و نوشتن مقالات، کتاب ها و ساختن فیلم های غرض آلود به وسیله عیب جویان، چنانچه به منابع مستند ایشان که همانا کتاب های تلمود، گمارا، میشناسست مراجعه کنیم می بینیم این کتاب ها در عین حالی که مملو از نکات آموزنده است، دارای نکات منفی زننده، ناخوانا با علم و تمدن است که مورد استناد ناآگاهان داخلی و سوءاستفاده مستند بدخواهان قرار می گیرد که لازم است نکات عقلانی را گلچین و بقیه را از دسترس نسل آینده خارج کرد، نکته ای که هارمیام حدود هشتصد سال قبل خواهان بازبینی آنها گردید اخیراً در یکی از مجالس ختم، یکی از فارغ التحصیل های پیشوا، (مکتب های مذهبی) نقل قول بسیار بسیار زننده ای را از گمارا در حضور چند صد نفر یهودی و غیر یهودی تکرار کرد که عرق شرم بر پیشانی من نشست، باید اقرار کرد که این شخص و هم ردیفان ایشان را نمی توان منع کرد چون در کلاس های چندین ساله پیشوا، به طوری که شخصاً ناظر بوده ام همین کتاب ها را تدریس می فرمایند و در مدارس به اصطلاح مذهبیون فرزندان شما هم ادامه دارد، بسیاری که به حق می گویند مدارس مذهبیون عالی است، غافل از این که چه مهملاتی را تدریس می کنند و چگونه آینده کودک را تیره و تار می فرمایند! و روزی پیروان همه ادیان بیدار و گفته های بی شمار نفرت آفرین را از کتاب ها حذف خواهند کرد که دیر خواهد بود.

آری بیائیم علت ها را شناسایی و از میان برداریم، قبل از آن که کتب حاوی دوئیت ادیان، انسانیت را از میان بردارند.

بجاست که گفته شود بدون مراجعه به این کتاب ها، بسیاری از فرامین نامفهوم خواهد بود، به همین دلیل لازم است گلچین گردد و از تدریس مطالب غیر عقلانی و ناخوانا با علم و تمدن روز در سراسر مدارس ادیان جلوگیری شود.

مگر می شود به (کتابی) فردی که گاهی حرف های عاقلانه می گوید، گاهی مهمل، اعتماد کرد؟ و از او یاد گرفت و محصل او در حضور خودی و غریبه مهملات را به نام دین من و شما تکرار کند؟ که گروهی ناآگاه تائید و گروهی آگاه، از کل دین آزرده گردند و بد خواه سوءاستفاده کند.

Adin Stein Saltz آدین اشتاین سالتز: ربای دانشمند مولف بیش از ۵۸ کتاب در زمینه تلمود و عرفان یهود، استاد دانشگاه و موسس دانشگاه سن پترزبورگ، عضو آکادمی علوم روسیه، دارای نشان افتخار آمیز، هنر و ادبیات فرانسه بعد از ۳۰ سال مطالعه، و ترجمه تلمود می گوید: برخی از بیانات تلمود با ارزش، بعضی نازیبا و برخی دیگر، بی مورد می باشد که در حیات معنوی یهود نقش بنیادی ایفا کرده است. (برای مطالعه و تهیه کتاب فارسی بسیار آموزنده سیری در تلمود به وب سایت babanouri.com مراجعه بفرمائید. طبیعی است که عیب جویان نکات غیر عقلانی را ماخذ اهانت قرار می دهند، ناآگاهان و محصلین این کتاب ها، به گفته مدرسین خویش آنها را فرامین دینی خواهند پنداشت.

آقای یوسف شاهی بنیانگذار ادیب مجله شوفار نیویورک که یکی از افراد لایق و مروج فرهنگ یهود هستند در مجله شوفار شماره ۳۲۱ صفحه ۲۱ درباره تلمود می گویند:
"تلمود را نمی توان یک اثر ادبی یا مذهبی نامید، تلمود به طور کلی از انبوهی از مطالب نامرتب و نامتجانس است که ثبت کننده مذاکرات و مباحثات دارالعلوم است که در نهایت صداقت منعکس شده است".

مروجین و مدرسین یکسونگر فراوان اینگونه کتاب ها، گفته و خواهند گفت. **اگر این کتاب ها نباشد دین نخواهد بود** غافل از این که مطالب ناخوانا با علوم روز کتاب های گوناگون ادیان است که دنیا را ناامن و آبروی جهانی ادیان را زیر سؤال برده و می برد گفته اند:

بسی نام نیکوی پنجاه سال – که یک کار زشتش کند پایمال

ما و سایر ادیان از لحاظ دارا بودن فرامین منطقی و دنیاسند کمبود نداریم به سهم خود نقطه ضعف ها را از میان برداریم تا مورد استناد خودی و بیگانه قرار نگیرد و دین ستیزی بین ادیان یعنی نزاع بین انسان با انسان، منسوخ گردد.

تنها بازده مثبت تبلیغات و تدریس ۳۰ سال اخیر واپس گرایان در جامعه ما، آگاهی بیشتر خردگرایان و پی بردن به قسمتی از دلائل و اماندگی جوانان و بیماری دین ستیزی بوده است. مذهب را متهم نکنیم، زمانی که مدرس به اصطلاح مذهبی، به گفته های غیر منطقی کتاب های ادیان استناد می کند، این مذهب نیست که مقصر است، نوشته های فراوان کتب دونیت آفرین همه ادیان مقصرند. چنانچه پیشینیان ادیان نسبت به فهم زمان و مکان خود مطالب نامناسب و ناخوانا با علم و فهم امروز گفته و نوشته اند ننگ نیست باور، خاصه تایید و تدریس آن ها موجب شرمندگی و عقب ماندگی است، عقلانی بیاندیشیم و به فرزندان بیاموزیم فقط درک منطقی و عقلانی هر مطلبی مفید و ماندنی است و هیچ پیروی متعهد به قبول مطالب غیر عقلانی نیست و این انسان ها هستند که فهم خود را با علم و واقعیت های روز تطبیق، و مروجین لاطانات را طرد می کنند نه کتاب ها، دلیل ادامه دین ستیزی جهانی که یهودی ستیزی را نیز شامل می شود آن است که: **انسان ها می میرند ولی کتاب های دونیت آفرین ماندنی اند.** به امید درک بهتر پیروان همه ادیان، چون بشر بعد از این که یاد می گیرد که چه چیزهایی را باور داشته باشد؟ می آموزد چه باید بکند، خوشا باورمندی که درک معنا داشته باشد نه ترس از عدم اجرا، بشر دائماً محتاج تطهیر اندیشه است نه تاجر فکری، نوشته های عقلانی را گلچین کنیم تا دوست و دشمن کتابی و مدرکی در اختیار نداشته باشد که برای مردم فریبی و ایجاد دونیت به آن استناد کند. به هر حال، به گفته بیاندیشیم نه به گوینده. چون ارزش هر گفته یا نوشته به قضاوتی است که مردمان خردمند در هر دوره از زمان درباره آن خواهند کرد (مانند ده فرمان جاودانی دنیاسند تورات مقدس) راز، سالم و مفید ماندن درخت، در زدودن شاخه های اضافی و خشک است، به حکم عقل و تجربیات گذشته و حال، به اتفاق پیروان خردگرای همه ادیان، موجبات دورنگی های نفرت آفرین نوشته و ننوشته را از میان برداریم تا به دور از یکسونگری، با عقل و فهم زمان هم گام گردیم و بپذیریم اعمال عقلانی ارزشمند است و گرنه،

بی پرده عقل دیده روشن بین نیست

بی پیرخرد، راه به هیچ آئین نیست

تنها خرد است رهبر هر ره خیر

آن را که به سر خرد نباشد دین نیست

برای دریافت این مقاله و کتاب لحظاتی برای تفکر، حاوی نکات مثابه، به زبان های فارسی و انگلیسی به وب سایت www.babanouri.com مراجعه بفرمائید.